

2. Sammenlign de opfattelser af den liberale verdensorden, der kommer til udtryk i bilag B1, B2 og B3. I sammenligningen skal du anvende teorier om international politik.

I bilag B1 står der, at den liberale verdensorden er en fejl, da supermagterne udnytter værdierne i den liberale verdensorden til at legitimere deres krige og dermed fremme nationale interesser på den internationale scene. Maria Krarup mener dermed at stormagterne begår overgreb på stater med andre kulturer og styreformer. I bilag B2 skriver Jacob Mchangama om, at den liberale verdensorden har været en succes, da demokratiet har udbredt sig, og at dermed ud fra demokratitesen har været færre krige mellem demokratiske stater. I Bilag B3 skriver Jakob Kromann, at den liberale verdensorden i fremtiden vil få problemer, da BRIK-landene vil få større magt på den internationale scene. Han skriver dermed at verdensorden vil gå fra en unipolær verdensorden til enten bipolaritet eller multipolaritet, da USA ikke kan bibeholde sin rolle som hegemon.

Bilagene ser dermed vidt forskelligt på den liberale verdensorden. Bilag B2 ser positivt på den liberale verdensorden, og er præget af en stærk idealisme. Bilag B1 ser i modsætning til bilag B2 negativt på den liberale verdensorden, og er anskuer den nuværende verdensorden som værende selvdestruktiv, og bilag B3 ser til forskel fra bilag B1 og B2, på hvordan den liberale verdensorden i fremtiden vil have problemer, og er dermed præget af realisme og neorealisme.

I bilag B2 hævder Jacob Mchangama, at demokratitesen har været grunden til, at der i nutidens verdensorden ikke har været den samme mængde af krige og ødelæggelse, som man tidligere i historien har oplevet. At han har den opfattelse skyldes, at han har den opfattelse af, at en stigende interdependens vil skabe en gensidig afhængighed mellem staterne, som gør at det ikke økonomisk vil kunne betale sig, at føre krig mod andre stater, da det i sidste ende vil gå ud over staternes egne finanser, da det vil påvirke import og eksport og i sidste ende staternes betalingsbalance. Udover det deler demokratier også nogle fælles normer og værdier, som gør at demokratiske stater ikke bekriger hinanden. Demokratiets udbredelse er dermed en nødvendighed for, at få verdensfred og et sikkerhedsfælleskab. Bilag B1 mener i modsætning til bilag B2, at denne udbredelse af demokratiet strider imod de idealistiske normer og værdier, som den liberale verdensorden er bygget op omkring. Bilag B2 kommer ind på, at stormagterne har nogle realistiske bagtanker gemt i disse idealistiske organisationer, da stormagterne gennem konstruktivisme sikkerhedsliggør krige og aktioner på verdensplan. Politikere prøver dermed, at italesætte situationerne i udlandet som værende snævre sikkerhedstrusler, og at de dermed er en trussel for statens overlevelse. De legitimerer dermed deres krigsførelse i udlandet, ved brug af diskursiv magt. Her kan man i bilag B2 for eksempel se en af argumenterne "Demokratier er mindre tilbøjelige til 1) at starte krige, 2) at rammes af omfattende krige og 3) at begå folkedrab."

Bilag B1 skriver også at stormagter, som EU prøver ved brug af konstruktivismen at fremstå idealistiske, men at der faktisk gemmer sig nogle realistiske bagtanker bag krigsførelserne i udlandet, da man vil fremme landets egne nationale interesser. Men hvis man anskuer bilag B1 og B2's holdninger om demokratiets udbredelse, vil man ud fra Huntingtons teori sige, at civilisationskonflikterne som bilag B1

kritiserer, er uundgåelige, om man kan dermed sætte spørgsmålstejn ved, hvem af de to bilag, der har den rigtige anskuelse af, hvad der er idealistisk.

Bilag B3 deler holdning med B2 om, at den stigende interdependens mellem staterne vil sikre regler inden for økonomi og handel, da det er til gavn for alle. Men bilag B3 kommer til modsætning af B2 ind på, at den idealistiske fremgang er ved at nå sit maksimum, da USA er offer for imperial overstretch, og ikke længere kan bibeholde sin rolle som hegemon i en unipolær verden. Bilag B2 er i modsætning til B3 fremskridtstro, og har et optimistiske verdenssyn, hvor de opfatter mennesket, som værende fornuftigt, og mennesket vil derfor ikke bekriige hinanden i fremtiden, da man har lært af fortidens fejl. Her mener bilag B3 det modsatte, og ser mere neorealistic på verdensorden, da det internationale system er præget af et anarki, som snart vil få nogle nye opstigende magtspillere. Bilag B3 har en pessimistisk verdensopfattelse, da bilaget ikke mener, at historien vil bevæge sig mod et højere stadie. B3 mener, at BRIK-landene vil gå ind og udfordre USA i BRIK-landenes nærrområder, da USA har mistet deres rolle som hegemon, og kan dermed ikke længere styre hele verden. At USA er offer for en imperial overstretch skyldes, at stormagterne som nævnt i bilag B1 har travlt med at bekriige lande som har en anden kultur og styreform, da de vil udbrede demokratiet. USA kan dermed ikke følge med længere på økonomien, da de fører en del krige rundt omkring i verden, som er omkostningsfulde.

Man kan dermed konkludere, at de tre bilag ser forskelligt på den liberale verdensorden. Bilag B1 og B2 har næsten intet til fælles, og står som store modsætninger. De anskuer begge hvorvidt den liberale verdensorden er en succes eller ej. Her ser B2 positivt på udviklingen, da den fremmer fred og frihed, hvorimod B1 belyser at denne "vestlige fred og frihed" er på bekostning af civilisationer. Bilag B2 og B3 ser forskelligt på hvorvidt den liberale verdensorden vil stå i fremtiden. Bilag B2 har et optimistisk syn på udviklingen, og mener at med tiden vil der opstå et sikkerhedsfællesskab, hvor staterne vil give afkald på brugen af hårde magtmidler, da det vil være overflødig. Hvorimod bilag B3 mener, at der vil kunne opstå sikkerhedspolitiske konflikter mellem de opstigende stormagter og USA. Bilag B1 anskuer også den liberale verdensordens fremtiden, og hævder, at de idealistiske tanker om demokratiese, vil være på bekostning af andre civilisationer, og mener derfor at den liberale verdensorden er en fejl, da stormagterne ikke respekterer lande som ikke har den "rigtige" styreform. Bilag B1 mener derfor at Huntingtons teori om civilisationskonflikter er alt for aktuel.